

2. Mose 30

Persian Standard Bible of 1895 (Old Persian)

- 1 « و مذبحی برای سوزانیدن بخور بساز. آن را از چوب شطیم بساز.
- 2 طولش ذراعی باشد، و عرضش ذراعی، یعنی مربع باشد، و بلندیاش دو ذراع، و شاخهایش از خودش باشد.
- 3 و آن را به طلای خالص بپوشان. سطحش و جانبهایش به هر طرف و شاخهایش را و تاجی از طلا گرداگردش بساز.
- 4 و دو حلقه زرین برایش در زیر تاجش بساز، بر دو گوشه‌اش، بر هر دو طرفش، آنها را بساز. و آنها خانه‌ها باشد برای عصاها، تا آن را بدانها بردارند.
- 5 و عصاها را از چوب شطیم بساز و آنها را به طلا بپوشان.
- 6 و آن را پیش حجابی که روبروی تابوت شهادت است، در مقابل کرسی رحمت که بر زیر شهادت است، در جایی که با تو ملاقات می‌کنم، بگذار.
- 7 و هر بامداد هارون بخور معطر بر روی آن بسوزاند، وقتی که چراغها را می‌آراید، آن را بسوزاند.
- 8 و در عصر چون هارون چراغها را روشن می‌کند، آن را بسوزاند تا بخور دائمی به حضور خداوند در نسلهای شما باشد.
- 9 هیچ بخور غریب و قربانی سوختنی و هدیه‌ای بر آن مگذرانید، و هدیه ریختنی بر آن مریزید.
- 10 و هارون سالی يك مرتبه بر شاخهایش كفاره کند، به خون قربانی گناه که برای كفاره است، سالی يك مرتبه بر آن كفاره کند در نسلهای شما، زیرا که آن برای خداوند قدس‌اقداس است.»
- 11 و خداوند به موسی خطاب کرده، گفت:
- 12 «وقتی که شمار بنی‌اسرائیل را برحسب شمرده‌شدگان ایشان می‌گیری، آنگاه هرکس فدی جان خود را به خداوند دهد، هنگامی که ایشان را می‌شماري، مبدا در حین شمردن ایشان، وپایی در ایشان حادث شود.
- 13 هر که به سوی شمرده‌شدگان می‌گذرد، این را بدهد، یعنی نیم مثقال موافق مثقال قدس، که يك مثقال بیست قیراط است، و این نیم مثقال هدیه خداوند است.
- 14 هرکس از بیست ساله و بالاتر که بسوی شمرده‌شدگان بگذرد، هدیه خداوند را بدهد.
- 15 دولتمند از نیم مثقال زیاده ندهد، و فقیر کمتر ندهد، هنگامی که هدیه‌ای برای كفاره جانهای خود به خداوند می‌دهند.
- 16 و نقد كفاره را از بنی‌اسرائیل گرفته، آن را برای خدمت خیم اجتماع بده، تا برای بنی‌اسرائیل یادگاری به حضور خداوند باشد، و بجهت جانهای ایشان كفاره کند.»
- 17 و خداوند به موسی خطاب کرده، گفت:
- 18 «حوضی نیز برای شستن از برنج بساز، و پایه‌اش از برنج و آن را در میان خیم اجتماع و مذبح بگذار، و آب در آن بریز.

19 و هارون و پسرانش دست و پای خود را از آن بشویند.

20 هنگامی که به خیمه اجتماع داخل شوند، به آب بشویند، مبادا بمیرند. و وقتی که برای خدمت کردن و سوزانیدن قربانی‌های آتشین بجهت خداوند به مذبح نزدیک آیند،

21 آنگاه دست و پای خود را بشویند، مبادا بمیرند. و این برای ایشان، یعنی برای او و ذریتش، نسلاً بعد نسل فریضه ابدی باشد.»

22 و خداوند موسی را خطاب کرده، گفت:

23 «و تو عطریات خاص بگیر، از مُرّ چکیده پانصد مثقال، و از دارچینی معطر، نصف آن، دویست و پنجاه مثقال، و از قصب‌الذریره، دویست و پنجاه مثقال.

24 و از سلیخه پانصد مثقال موافق مثقال قدس، و از روغن زیتون یک هین.

25 و از آنها روغن مسح مقدس را بساز، عطری که از صنعت عطار ساخته شود، تا روغن مسح مقدس باشد.

26 و خیمه اجتماع و تابوت شهادت را بدان مسح کن.

27 و خوان را با تمامی اسبابش، و چراغدان را با اسبابش، و مذبح بخور را،

28 و مذبح قربانی سوختنی را با همه اسبابش، و حوض را با پایه‌اش.

29 و آنها را تقدیس نما، تا قدس اقداس باشد. هر که آنها را لمس نماید مقدس باشد.

30 و هارون و پسرانش را مسح نموده، ایشان را تقدیس نما، تا برای من کهنات کنند.

31 و بنی‌اسرائیل را خطاب کرده، بگو: این است روغن مسح مقدس برای من در نسلهای شما.

32 و بر بدن انسان ریخته نشود، و مثل آن موافق ترکیبش مسازید، زیرا که مقدّس است و نزد شما مقدّس خواهد بود.

33 هر که مثل آن ترکیب نماید، و هر که چیزی از آن بر شخصی بیگانه بمالد، از قوم خود منقطع شود.»

34 و خداوند به موسی گفت: «عطریات بگیر، یعنی مِیعه و اظفار و قِنَّه و از این عطریات با ندر صاف حصه‌ها مساوی باشد.

35 و از اینها بخور بساز، عطری از صنعت عطار نمکین و مصفی و مقدس.

36 و قدری از آن را نرم بکوب، و آن را پیش شهادت در خیمه اجتماع، جایی که با تو ملاقات می‌کنم بگذار، و نزد شما قدس اقداس باشد.

37 و موافق ترکیب این بخور که می‌سازی، دیگری برای خود مسازید؛ نزد تو برای خداوند مقدس باشد.

38 هر که مثل آن را برای بوییدن بسازد، از قوم خود منقطع شود.»